

שיפוע האגן ואופן ההמלטה

בחוברת יוני 1992 של ABS, אגודה להורעה מלאכותית ידועה בצפון ארה"ב, ישנה התייחסות לתוצאות מחקר שבוצע בהולנד. במחקר זה שימשו נתונין של 80,000 פרות מגזע הולשטיין ונבדק הקשר בין אופן ההמלטה (בארבע דרגות קושי) לבין שיפוע פעם שניה.

טבלה 1. התפלגות מדד אופן ההמלטה (%) לפי תשע קבוצות שיפוע־אגן (1 = זיזים גבוהים, 9 = זיזים נמוכים).

אופן ההמלטה	שיפוט לינארי של שיפוע האגן								
	9	8	7	6	5	4	3	2	1
קלה	48.7	44.0	44.7	43.6	42.7	42.6	40.3	40.1	37.1
רגילה	44.2	49.2	47.9	48.2	48.2	47.4	49.5	48.2	51.2
קשה	7.1	6.4	7.1	7.7	8.6	9.4	9.6	10.7	11.1
קשה מאד	0.0	0.5	0.3	0.5	0.5	0.6	0.6	1.0	0.7

הניסוי המקיף והאלגנטי הזה הביא לידי מסקנות ברורות:

- קיים יחס לינארי ישיר בין שיפוע־האגן ושיעור ההמלטות הקשות (%) – ככל שהזיזים יותר נמוכים, כן אירועי ההמלטה הקשה פוחתים והמלטות קלות נעשות תכופות יותר.
- אגן משופע אינו מונע המלטות קשות; לפרות עם הזיזים הכי נמוכים היו עדיין 7% המלטות קשות.
- לפרות עם זיזים גבוהים היו כמעט פי שניים (12%) המלטות קשות וקשות מאד, ובהשוואה לפרות עם זיזים נמוכים (7%).
- מסקנה, הוולד העומד להיוולד מחליק החוצה ביתר קלות, ככל ששיפוע האגן חזק יותר.

